

Spomin na Tosko Ravnik, prvo slovensko inženirko gozdarstva (1926 - 1951)

Konec avgusta smo obudili spomin na žalostno usodo prve Slovenke, ki je na zagrebški univerzi zaključila študij gozdarstva. 23.8.1951 se je Toska smrtno ponesrečila pri nabiranju planik v strminah Altenmavra (pogorje Ratitovca). Tega dne sta s takratnim upraviteljem bohinske gozdne uprave Franjem Globevnikom opravljala komisijski ogled pašnih površin na planini Pečana. Po ogledu je želela nabrati šopek planik za očeta. Njen oče Franc, prav tako priznan gozdarski strokovnjak, je bil takrat na zdravljenju v zagrebški bolnici. Šopka planik bi bil gotovo vesel. Z Globevnikom sta se povzpela pod strma, vršna pobočja na južni strani Altenmavra. Po pripovedovanju Globevnikove hčerke Jelke, se je v strmo, skrotasto, s travo poraščeno steno podal Globevnik. Pomočnici je naročil, naj ga počaka na melišču. Med iskanjem in nabiranjem cvetja je presenečen opazil, da mu Toska sledi. Kmalu za tem je prišlo do usodnega zdrs.

O nesreči so bili obveščeni gorski reševalci in truplo mlade gozdarke prenesli na mesto prevoza v dolino. Ta naloga je bila zaupana domačinu iz Nemškega Rovta. Po domače smo mu rekli Kramarjev Toncl. Z vprežnim vozom, na katerem je ležalo truplo je napravil obvoz preko Sorice. Potreben je bil okrepčila v vaški gostilni. Postanek se je nekoliko zavlekel. Ko je prišel na plano, konja in voza ni bilo. Na srečo se je zadeva uredila in žalostna pot se je nadaljevala v Bohinj.

Novico o smrti Toske je 25.8.1951 objavil Slovenski poročevalec. V prispevku so se od nje poslovili DIT – Gorenjska sekcija, GG Bled, Sindikalna podružnica GG Bled, nameščenci gozdne uprave Bohinjska Bistrica in osnovna partijska organizacija gozdne manipulacije Bohinjska Bistrica. Ponesrečeno Tosko so 25.8.1951 pokopali na blejskem pokopališču. Gozdarski vestnik je leta

1951 na strani 229 objavil članek z njeno sliko.

Toska Ravnik je bila rojena 30.9.1926 v Sarajevu. Osnovno šolo je obiskovala v Sarajevu, Dubrovniku in Zagrebu. Vzrok temu so bile premestitve očeta Franca. Gimnazijo je zaključila v Zagrebu. Kot mladinka je aktivno sodelovala v NOB. Po vojni je pričela s študijem na Agronomsko-gozdarski fakulteti v Zagrebu. Bila je zagnana aktivistka v mladinski in študentski organizaciji. 21.12.1950 je diplomirala na biološki smeri. Postala je prva Slovenka z nazivom dipl. inž. gozdarstva. Po diplomi se je 1.2.1951 zaposlila kot pomočnica upravitelja na gozdni upravi Bohinjska Bistrica. Na žalost je kmalu postala žrtev gora, ki jih je tako srčno obiskovala in občudovala.

V njen spomin so blejski gozdarji na mestu nesreče postavili spominsko obeležje (manjšo ploščo). Običajno se taki dogodki hitro pozabijo in podobno usodo je doživelo obeležje. O tem žalostnem dogodku je inž. Ivan Veber leta 1970 prebral članek v GV, ki ga je dobil na policah lovske kočice na Velem polju. Skromne podatke o nesreči in spominski plošči sta mu povedala takratni gozdar v revirju Ribčeva planina Janko Jensterle in Janko Lapajne, ki je v tem času siraril na planini Pečana. Na Ivanovo pobudo sva leta 1989 obnovila obledel napis na plošči. Čas in ostre podnebne razmere tem krajem ne prizanašajo. Ponovno je prišla njegova pobuda za obnovo napisa. To sem opravil 27.6.2020. Spominsko obeležje je pritrjeno na skalo ob melišču. Lokacija z GPS je X 429 894 in Y 121 770. Če vas bo pot zanesla na Ratitovec jo lahko obiščete, saj ni daleč od Krekove kočice. Previdnost pa ni odveč! Bohinjska ekipa gozdarjev ZGS je ob jubileju tragične zgodbe obiskala mesto nesreče 20.8.2021.

Lojze BUDKOVIČ, univ.dipl.inž.gozd.

Slika 1: Bohinjski gozdarji pri plošči (foto: L. Odar)

Slika 2: Avtor članka pri obnovi napisa leta 1989 (foto: arhiv Veber)

Slika 3: Toska Ravnik na Bledu leta 1946 (foto: arhiv Ravnik)